

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apere Marția. Joi și Sâmbata.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45.
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Nr. 3547 Pres.

Cerculariu

cătră iubitul cler parochial din archidieceșana Transilvaniei.

Am înțeles din isvor autentic, că din ore-care parte se lucră înțacolo, ca Dumineca viitoare, 3/15 Maiu, preoțimea noastră parochială să țină pretutindenea predici în biserică întru amintirea adunării poporale române, ce s'a ținut înainte de 50 de ani în Blaș; ér unde n'ar puté să se țină predici, acolo preoțimea să pomenescă sub sânta liturgiă, la esirea cu darurile, numele tuturor conducătorilor români din anii 1848—1849.

Nu este chemarea mea să mă pronunț la acest loc, fie într'una, fie într'alta direcțiune, asupra evenimentelor din anii amintiți, rezervate criticei unei istorii imparțiale în viitoriu, și nici nu sum chemat să reglez în present finuta particularilor față de reminiscențiile acelor ani; este însă fără îndoieală o datorință nedispensabilă pentru mine, ca să feresc bisericile noastre, aceste sante case de rugăciuni, destinate exclusiv cultului dumnezeesc, de tot felul de înrîuriri ale valurilor politice, și de asemenea să feresc pre clerul parochial de alunecare în acțiuni străine de chemarea lui, cari ar puté trage după sine numai urmări grave, mai ales între împregiurările de acum pentru noi și biserica noastră nefavorabile.

Fac deci atent prin cerculariul acesta archipastoral pre iubitul meu cler parochial și totdeodată îl îndrumez: ca în ce privesce intențiunea de a se sərbă bisericescă diua de 3/15 Maiu, ca sərbătore națională, să nu dee ascultare invitărilor, cari pôte să-i vină dela ómeni de altcum cât de onorabili, dar cu totul necompetenți în afacerile ritului bisericesc, și nici într'un cas să nu-i permită, nici să permită altora a face în biserică, sub sânta liturgie, sau afară de aceea, lucruri, cari din partea autorităților de stat pot fi cualificate de

demonstrațiuni, sau chiar de agitațiuni politice în contra statului, și cari ca atari fiind strîns oprite, afară de urmările grave pentru făptuitori, ar compromită și însași biserica, spre dauna ei necalculabilă.

Sibiu, 28 Aprilie (10 Maiu), 1898.

Miron Romanul m. p.,
archiepiscop și metropolit.

O luptă.

(*) În zilele trecute unul din puținele noastre diare a comunicat un tipăt sfâșietor de inimă, eșit din peptul unui Român apăsător. Era pare că un strigăt răgușit și fioros al unui om desperat, care se sbate din răsputeri, dar zadarnic, în fața forței ce-l sugrumă. Era în acel glas totă desnădejdea unui om ce se vede stând la marginea prăpastiei, tîrît acolo de adversaru-i superior în forță brută.

Sângele-ți îngheță 'n vine, pârul ți-se face măciucă și pumnul ți-se înclăstăză aușind acest tipăt de spaimă, această spasmodică chemare într'ajutor. Sufletul și conștiința ți-se revoltă și tulbură, ochii ți iau forme rigide cetind această năvalnică erupțiune a durerii.

Eată tabloul.

Un Român, împiegat la căile ferate maghiare de lângă Arad, e provocat să-și unguriseze numele, căci dimpotrivă va fi dat afară din slujbă. De 4 ani el muncese în această funcție subalternă, cu pricepere multă și cu mare strădanie, — dar la înaintare a fost totdeuna preterat, pentru-că e Român. Și ca să le facă stăpânilor un hatîr, și-a călcat pe inimă deși îl duria amar, a introdus în familia sa limba maghiară, și-a învățat femeia și copiii limba această străină, ér românește vorbiau numai pe furiș. Cu toate acestea însă totuși n'a înaintat, căci mai avea sërmanul încă un *corpus delicti*, adică un nume neaoș românesc, nume mo-

ștenit dela strămoși, nume la care ținea ca la viața sa și de care era fâlos, căci îi suna sonor și dulce. Puternicul instinct de conservare îl îndemnă a ținé cu atăta cerbicositate la numele său din zile.

Și adversarul înverșunat de această încăpăținare a Românului îl pune în fața alternativei: sau îți ungurisezi po-recla sau te izgonim din slujbă.

Eată-l deci pe bietul funcționar tîrît la marginea prăpastiei. Privind îndărăt, el își vede neamul seu românesc, își aduce aminte de părinții și strămoșii sei, cari au avut cinstite nume românești și au trăit păstrându-și numele și sângele românesc până la mörte și lăsându le moștenire urmașilor. Înaintea sa însă vede urgia nemului românesc, prăpastia ce-l amenință, prăpastia în fundul căreia stă adversarul și îl cheamă cu înșelătoare făgăduințe.

În psihicul bietului Român se începe o luptă zdruncinătoare. El ar despecta momelile tóte, ar respinge cu dispreț ofertele adversariului și încat pentru sine ar suferi martiriu, ba mörte chiar pentru cînstea numelui său, — dar alta e ce'l doare și ce'l face a'și înălța vocea sa desperată cătră neam.

„Mai bine mörte, decât se fac lu-
— dice Românul de care e vorba —
„dar ce să fie de familia mea? Eu rënd n'am, pămënt, casă, nu-i, numai doi copii și femeia“...

Ací culminează grozavul situației. Dacă bietul funcționar nu se lasă momit, ci preferă a eși din slujba statului rămâne în miserie pe stradă cu soția și cu micii copilași, cari plâng de fôme și cer pâne. O, și pentru plânsul de fôme al copiilor mulți părinți se renegă, se jertfesc și sunt capabili de ori ce lucru în desnădejdea lor. Astfel și acest Român căde-va, lupta se va sfârși cu căderea lui în prăpastie, în brațele adversariului. Și în jurul lui vor rîde cei din tabăra adversară,

vor rîde rîsul lui Mifistofel, care, precum se povestește, își oferă ajutoriul ori căruia, căci scie, că acela îi devine pradă....

Eată aici o luptă a unui individ, care pozéază o luptă întreagă națională!

Căci nu e un cas isolat acesta, care n'ar mai avé päreche la noi. Sunt sute de funcționari români în serviciul diferiților rami ai statului. Sute de inși sunt puși în fața aceluiaș ultimat: Sau vë ungurisați, sau rë mîneți pe stradă cu soții și copii. Sute de suflete se sbuciumă și svârcolesc în aceeaș luptă sufletescă. Și cum miseria e mare și generală, ér caracterele și conștiința națională ade-seori zidite pe nisip, trec deci de deci în tabera străină. An de an au desertat și până acum ostași din tabera românească, dar acum siluirea păgână și góna nebună în potriua numelor românești a ajuns în stare de paroxism.

Ne înfiorăm, încremenim în fața acestei situații ce ne crează nesățioșii. Suntem în aceeaș stare sufletescă ca omul, care în vis e mușcat de căne și vrënd să strige nu pôte, nici să fugă sau să se apere nu este în stare. Român ne sfășie inima ca un cuțit, însă ajuta nu-i putem. N'avem puțință materială de a ne apăra îndeajuns instituțiunile noastre culturale și a le feri de prăpastie, necum a sări în ajutorul celor singuratici. Și asta ne doare.

Denunțăm însă lumii această stare insuportabilă a noastră. Denunțăm această meschină luptă de exterminare în potriua noastră. Denunțăm acest sistem în care:

„Tradarea e stimată, dreptatea o himeră,
Un drept e împilarea, scandalul element,
Morală e o glumă, iubirea efemeră,
Corupția la modă, desfrăul un talent“.

FOIȚA.

Barbu lăutaru.

Despre vestitul și la timpul seu, pe când trăia, aprópe de totă suflarea cunoscutului lăutar Barbu din Iași, „Fóia Poporală“ din București publică după scriitorul Carlos del Perrières, următor a povestire:

Lăutarii sunt trubadurii Românilor.

Într'o sëră vestitul musicant Liszt voi să-și asculte; el se afla atunci la castelul Alexandri, marele poet român. Lăutarii fură aduși.

Ei erau țigani din Iași și conducătorul lor era Barbu lăutarul. Toți îmbrăcați în anterie, cu căciuli de óie pe cap și cu opinci. Un pěr lung le atërna pe umeri. Barbu era bătrân; barba lui aprópe albă îi cădea până la piept și când te privia, vedeai la el niște ochi plini de inteligență și de vioiciune.

Când intrară puseră toți mîna pe piept și se înclinară până la pămënt. Stăpânul casei îi cinsti cu șampanie și apoi le făcu un semn.

Barbu își luă arcușul și salonul cel mare rêsună de cântecile lor.

Ca instrumente avéu: vióra, naiul și cobza.

Barbu începu să cante întăiu un marș național; sfârșindu-l, boerii entusiasmați îi

aruncară galbeni în păharul cu vin, spunându-i:

— Bea Barbule!... bea!

Și bătrânul cîntăreț bea vinul și galbenii pe care îi ținea în gură și-i scotea apoi, după-ce-i săruta cu evlavie.

— Ascultă-mă Barbule, îi zise Nicol. e Sturdza, ia cîntă-ne: Tu-mi ziceai.

Barbu se plecă cu respect și apoi începu a cînta.

Tu-mi ziceai odată, îl cîntau lăutarii de te fermeca. Alți doi lăutari cîntau din gură, trăgînd ușurel din cobză; cîntau cu-vintele atît do duióse din cîntecul cunoscut în România: Tu-mi ziceai odată.

După-ce sfîrși romanța, Barbu înflăcărat de un entusiasm cu totul artistic, lasă să-și alunece arcușul într'un cîntec popular plin de foc. Liszt nu scotea o vorbă. Stăpânit de măreția scenei, care o avea sub ochi, el asculta pe acești trubaduri, cari nu se îndoesc de loc de ceea-ce însemnăză musică.

În această musică a poporului român te lovești de strigăte sfâșietóre, plîngeritânguiri ale inimei, ér cîntecul lung și puternic e susținut de sunetul monocord al cobzei.

Liszt asculta mereu: rêsurnat într'un jelt de stejar, el se uita la lăutari, de päreăcă-i înghite cu privirea. Din când în când îl vedeai cuprins de o agitare care contracta fața lui fină.

După ce lăutarii sfîrșiră de cîntat, el își împreună mînilor și rêsufli cu putere:

— Oh! dișe el, cât e de frumos!

Adunarea totă isbueni în aplause. Liszt scóse din buzunar un pumn de galbeni și punându-i în păharul lui Barbu îi zise:

— Să bem amêndoi, lăutare!

Cele două păhare se ciocniră. Liszt era așa de impresionat, încat când puse păharul la gură, îi tremura mîna.

*

În fundul salonului, boierii obișnuiți cu aceste cîntece, vorbiau între ei, aruncînd după fiecare cîntec câte un galben în păharul bătrînului cîntăreț.

După cîteva secunde, Liszt se sculă și mergînd la Barbu îi spuse:

— Tu mi-ai făcut cunoscută musica ta, să-ți cînt și eu pe a mea.

Să așază la piano, în mijlocul tăcerii generale. Lăutarul cu vióra în mîna asculta cu atențiune, fără a clipi din ochi.

Insufletîndu-se, cu capul dat pe spate, cu ochii înțredeschiși, degetele-i alunecau dela un capăt la celalalt al pianului.

Era un tablou fermecător; nici odată Liszt nu se ridicase la o așa înălțime; boierii ascultau înmărmuriți și încantați; lăutarul, el, înțelegea; se uita țintă la pianist și nu perdea o notă din cîntecul lui.

Liszt se sculă dela pian în mijlocul aplauselor frenetice ale întregii adunări.

Barbu veni la el și la rîndul seu întinzîndu-i un păhar de șampanie, îi spuse:

— La rîndul meu, stăpâne, te rog să bei. Păharele se ciocniră.

— Barbule, îi zise Liszt, ce crezi tu de acest cîntec?

— E așa de frumos stăpâne, răspunse Barbu, încat dacă-mi dai voe, m'ași încerca să-l cînt și eu.

Liszt avú un suris de neîncredere. Lăutarul se întoarse cătră orchestra lui și începu se cante marșul unguresc.

Barbu amănunți pe vióra lui totă improvisatia artistului, care asculta cu o băgare de seamă, cum nu 'și-o pôte închipui cineva.

Orchestra 'l însoția, cu privirile îndreptate spre bătrînul lăutar.

Când sfârși marșul, Liszt se sculă, veni drept la bătrîn, îl îmbrățișă cu foc, apoi ridicînd după vechiul obicei, păharul plin cu șampanie și cu galbeni, îl întinse lui Barbu zicîndu-i:

— Bea Barbule, bea, căci Dumnezeu te-a făcut artist, și tu ești mai mare decât mine.

Carlos del Perrieres.

Delegațiunile austro-ungare s'au întrunit în Budapesta Luni în 9 Maiu n. pentru a desbata chestiunile de resort comun.

Proiectele ce au să fie dezbătute mai întâiu în ședințe separate și pe urmă în ședințele comune a delegațiunilor ambelor țări, sunt următoarele: Budgetul comun pentru anul 1899; votarea creditului extraordinar pentru susținerea trupelor în confiniile ocupate; votarea unui credit ulterior de 301 milioane pe anul 1898 pentru armatură, material de războiu și măsuri de fortificațiune, ceea ce se motivează cu cheltuielile ce s'au făcut pe timpul critic al erupției războiului greco-turc; un credit ulterior pentru expedițiunea la Creta și încă vr'o câteva alte credite. Cu totul se cere încuviințarea unei sume de 201 milioane pentru pozițiile amintite. Venitele vama le sunt socotite cu 3½ milioane mai mult ca până acum. Relativ la cuotă nu există proiect, se va discuta chestia separat. Pentru prevederea armatei comune cu cină mai corespunzătoare se pretinde o sumă de 852.909 fl. Pentru praful fără fum pe sâma artileriei se va vota suma de 600.000 fl. Pentru dispozițiile fortificațiunii lor pe lângă cele 3½ milioane de până acum se cer alte 2½ milioane fl.

În ședința de Luni s'au constituit. Delegațiunea austriacă și-a ales de președinte pe cavalerul Ia vorszky, care în discursul de deschidere a dat expresie părerii de rău, că până acum nu s'a putut vota un proiect de lege asupra cuotei, care să serve de basă la debaterile delegațiunii. Delegațiunea maghiară și-a ales de președinte pe Széll Kálmán. Acesta a făcut în discursul său apoteoză politice de pace urmate de alianța triplă, — socotindu-o în parte drept merit a cărmei înțelepte în fruntea căreia stă Maiestatea Sa regele și dibaciul ministru de externe contele Goluchowsky. Același orator a statele din Balcan.

Proiect de lege despre dotațiunea clerului. După cum scrie „Pester Lloyd“ în numărul său de sâra din 4 Mai, în ședința comună a comisiunii de drept public și privat și a celei financiare, ținută în 3 Mai, atât baronul Desider Pronay cât și Dr. Losif Gall, au făcut mai multe amendamente la proiectul de lege despre dotațiunea clerului, nu numai în privința știclei ci și în privința altor dispozițiuni ale celui proiect, cari amendamente însă nu s'a primit.

Am dori să cunoștem mai de aproape atât amendamentele, cât și dispozițiunile din proiect la cari acelea s'a făcut.

În momentul ultim suntem informați, că dl Dr. Gall va funcționa în ședința casei magnaților ca referent al proiectului de lege sus numit; ceea ce ne face a presupune că dl I. Gall are speranța a i se primi în plenul casei amendamentele făcute în comisiuni.

Sibiul centru de maghiarizare. În legătură cu primul nostru de astăzi reproducem un comunicat al diarului „Egyetértés“ ce îi sa trimis din Sibiu. Eată-i cuprinsul: „Din Sibiu ne sosese o știre foarte îmbucurătoare asupra maghiarizării.

Intr'o ședință a casinei maghiare, „Polgári kör“, Aranyosi, funcționar la tren, a propus ca membrii să și țină de datorie patriotică a îndemna pe oficianții, cari se află în slujbă de stat ca să-și maghiarizeze numele străin-sunător.

Ședința a primit această propunere și totodată l'a încredințat cu conducerea propagandei pe Aranyosi — care a procedat așa de zelos, încât a ajuns la rezultate strălucite. În scurtă vreme 158 Valachi și 63 Sași și-au dat rugarea către ministrul de interne, ca să le permită a-și schimba numele străin cu cele ungurești. Valachilor din Sibiu și Sașilor verzi natural că nu le-a prea convine această patriotică mișcare. Foile lor sculpă foc de mânie, ba se irită atât de sălbatec încât vor face de sigur cunoștință cu

procuratura. Zelul lor însă e zadarnic căci precum aflăm își vor maghiariza mulți încă numele.

Astfel Egyetértés. Adevărul e că în copul maghiarizării numelor se lucră și în Sibiu ca și în toate orașele locuite de nemaghiari, ăr cei espusi sunt deocamdată funcționari de stat, în special cei dela căile ferate. Cum s'a constatat, funcționarii superiori au mandat direct dela guvern a lucra în direcția acăsta. Încât pentru succesele ce le-ăr fi obținut deja, maghiarizându-se numai în Sibiu în timpul din urmă 158 Români și 63 Sași, — comunicatul lui Egyetertés e mincinos. Noi știm că afară de vre-o dece inși, Sași și Români laolaltă toți aplicați la căile ferate al căror nume a fost comunicat și în monitorul oficial, nu s'au înțemplat maghiarizări de nume.

„Sionul“ n'are tocmăi mult motiv se salteze de această rușinosă victorie!

Un chip laudabil de a sërba ziua de 3/15 Maiu. O parte a inteligenței din comitatul Hunedórei — cum aflăm din „Revista Orăștiei“ — a hotărât a stărui pe lângă publicul românesc să eternizeze amintirea zilei memorabile de 3/15 Maiu prin o manifestare de jertfă națională, contribuind pentru convictul ce e să se înființeze la gimnaziul din Brad. Dorim succes la intruparea nobilei idei.

Papa îi Germania-luterană. Un publicist clerical francez Des Houx, care are relații intime cu vaticanul, a comunicat în zilele aceste scirea de senzație, că papa a dat ordin unui cardinal a intra în pertractări cu guvernul german în scopul ca Germania să primască patronajul asupra creștinilor din Turcia și China. Până acum avé acest patronat Franca, însă papa vâdând cum sunt tractați catolicii în această țară catolică, cum mănăstirile se închid și ordurile de călugări și călugărițe se alungă peste graniță, sa simțit nevoit a se adresa Germaniei protestante, unde asemenea lucruri nu se întâmplă. Numitul primi de sigur cu mai multă afabilitate intențiile papei, decât Franca catolică cea ateistă sau decât bunăoară Rusia cea ortodoxă și dușmănoasă papei.

Este acesta fără îndoială un slab attest pentru papistism, când însuș papa constată, ca o țară papistă din cauze morale nu mai este capabilă a susține patronajul asupra creștinilor din țările păgâne și când acest papă se simte nevoit a se adresa celor mai îndărătnici dușmani ai bisericii papiste — protestanților.

Denunțare.

„Tribuna Poporului“, Nr. 80. de Mercuri, publică o corespondență din București în care se dice, că părintele Voina din Brașov de câteva zile s'ar afla în capitală, „care în mare taină ar fi spus la o mulțime de naționaliști, că gimnaziul din Brașov e în mare primejdie și că dacă dl. Sturdza nu va da bani, gimnaziul e perdut“.

Noi nu credem, că părintele Voina pentru aceea s'ar fi dus la București, ca să cêră dela dnul Sturdza bani pentru gimnaziul din Brașov, pentru-că dnul Voina prea bine știe, că nici gimnaziul, nici biserica Sfântului Nicolae, ca unul din susținătorii gimnaziului, nu pôte dela dnul Sturdza, ca dela șeful guvernului României, nici cere nici primi bani pentru gimnaziul din Brașov.

Pôte însă pretinde biserica Sfântului Nicolae din Brașov, echivalentul bunurilor avute în România, care inse prin vicisitudinile timpurilor au trecut din folosința ei în folosința statului.

Dacă părintele Voina ca delegat al bisericii Sfântului Nicolae din Brașov petrece prin București, credem că numai în aceasta afacere muncește.

Förte rău fac toți aceia, cari în aceste timpuri grele, din interes de

partid se folosesc în publicitate de situația gimnaziului din Brașov, care nici când n'a primit subvenție dela statul României, ci când a primit vr'o sumă ôre-care, a primit-o numai ca ôre-care desdaunare pentru bunurile avute în România, la cari ea nici când n'a renunțat.

Fondul de pensiuene preoțesc.

—Altă voce din cler—

Onorată Redacțiune!

Precum în vechime pentru întrêga omenime decăzută „moralicesce“ a fost o necesitate arđetóre venirea Mesiei, carele să o salveze aducându-o la cunoștința adevărului, — așa pentru mult cercata preoțime gr. ort. română decăzută „materialicesce“ necesitate arđetóre a fost aparițiunea unei instituțiuni de felul aceleia precum este acum „fondul de pensiuene preoțiască“.

Ea a apărut precum șcim la Maiu 1891. —

Durere înse că necredința în ajutorul acestei instituțiuni mântuitoare, se pare a fi încă și mai mare din partea celor chemați a o îmbrățișa decât a acelora, cari din necredință au răstignit pe Mântuitorul lor! — Căci aceia au dat grație Salvatorului barêm 33 ani, ăr noi preoțimea — deși instituțiunea din cestiune fiind o lucrare omenască, pentru a căreia ducere îndeplinire să recere grația unui timp cu mult mai îndelungat — totuși îi amenințăm esistența în o măsură atât de mare, încât să vede a apune, înainte de ai putea cunoșce și gusta nici cele din-tăiu fructe ale ei.

Și ôre, cari sunt armele nimicirii ale acesteia?

Răspunsul acestsi întrebări lam primi cu multe ocațiuni făcându-se împrutări diferite cari însă toate se unesc în „neatențiunea“ și „îndiferentismul“ ce'l arătăm față cu această instituțiune. Îndiferentism atât material cât și moral, — nișce arme destul de puternice nimicitoare:

E lucrul natural, ca grădinarul, care sădindu-și odată grădina cu pomi și cu plante — numai atunci să va putea bucura de ródle plantațiunii lui, dacă nu se va măr-gini numai la atâtea, ci își va continua și mai departe la timp potrivit cu zel aplicațiunile recerute. — Tot asemenea și noi preoțimea gr. ort., dacă voim să ne bucurăm de fructele acestei instituțiuni marețe acum, ăr urmașilor noștri să lăsăm un suvenir de plăcută aducere aminte, — numai așa vom isbuti, dacă acum la timp potrivit nu ne vom lăsa stăpâniți de indiferentism ci vom lucra cu zel și abnegațiune!

În împrejurările actuali de miserie îndiferentismul material ce'l arătăm, pare că nu îi s'ar putea lua în nume așa de rău decât îndiferentismul moral manifestat atât de mult prin tăcere prelângă toate nemulțămirile și nedumeririle ce le avem față de fondul nostru preoțesc. Această tăcere înseamnă atâtea cât desconsiderare; ăr desconsiderarea arătată față de o instituțiune menită a ne ajutama copii și soțiile la timp de văduvire se pare a nu fi tocmăi potrivită cu nesce părinți bine voitori ai familiei și națiunii lor. Căci până când mulți dintre preoți prin asigurări îmbogățim institutele de dsigurare streine, ar trebui să contribuim cu bunăvoință din puținul ce avem și pentru scopul progresării fondului preoțesc menit exclusiv spre ajutorul nostru. Această datorință impusă și moralicesce, numai așa o vom putea împlini cu iubire și bunăvoință, dacă mai întâiu vom căuta cai și mijloce pentru delă-turarea nedumeririlor ce par a esista față de această instituțiune. Calea cea mai scurtă și locul cel mai potrivit pentru întrunirea părerilor noastre diferite în chestiunea fondului preoțesc este organul nostru bisericesc „Telegr. Rom.“ — după cum a binevoit a nota On. Red. în nr. 43, — carele fiind și dealfeliu jurnalul de casă al fiecărui preot, ușor s'ar putea face lumină.

Mi-am permis și subscrisul a luat con-deiul în mână în bună credință fiind, că în modul acesta voi contribui și eu câtuș de cât la mișcarea interesului moral față de cestiunea fondului preoțesc, precum și la ridi-

care ei din noroiul indiferentismului și a desconsiderațiunii. În legătură cu părerile colegului părinte I. Pașca din Nr. 43 al „Telegr. Rom.“ cari păreri cred că nu numai din partemii, ci din partea întregii preoțimi vor fi fost cu căldură îmbrățișate, — îmi permit a face amandamentul, că ar fi o necesitate neamănaveră, atât în interesul preoțimei cât și a fondului de pensiuene și al dreptății însăși, a să face o revizuire respective o constatare nouă a stărei parochilor din partea autorități-lor nōsrre superiōre bisericesci; în urma că-reia s'ar descoperi nu puțin parochii cu un venit anual dela 800 — 1000 fl. și cu rangul de clasa III a, după care rang să solvesce și taca anuală la fondul de pensiuene Venitele acestor parochii să țin sub obroc cu ocaziunea escrierilor de concurse și astfel să ocupă de preoți și cu mai puțină cualificațiune.

O nedumerire earăși, de care sunt stă-pâniți mulți dintre preoți este: că unii preoți ajunși în urma vreunei nenorociri seu în urma bătrânețelor l' neputințe și prin urmare neopți pentru purtarea oficiului lor în mod pôte nici pe de jumătate corespunzător, — nu primesc pensiuene, deși pôtecă au solvit tacsele anuale cu totă corectitatea, ci se lasă în funcțiune și mai de parte, acordându-se la cererea respectivei parochii lipsite, un capelan, trecând cu această ocaziune tot dreptul de pensiuene a preotului veteran asupra capelanului sub cuvânt că parochia nu e datoră a solvi taca la fond numai pentru un preot. Ce să întâmplă apoi? Venitul 1/2 ce'l primesc preotul neputincios dela capelan să consideră ca pensiuene, precând la acest venit a avut drept respectivul preot se con-teze chiar și înainte de înființarea fondului de pensiuene și și atunci chiar când n'ar fi solvit nici o singură para în favorul fondului. — Prin urmare taca fundamentală precum și tacsele anuale pe aproape 30 — 40 ani răspunse în favorul fondului din partea unui preot cu venit puține și familie grea, sunt o prea mare jertfă, plus pierderea venitelor 1/2 din parochie pre care le primesc capelanul. —

Această pôte e una dintre cele mai mari nemulțămiri a preoțimii față de fondul preoțesc. Căci cei mai mulți preoți până la ani 40 de serviț devin neputincioși și neapți în serviț din cauza bătrânețelor seu din cauza vreunui morb care e greu de constatat s. e. reumatismul, carele împiedecă pe preotul adeseori nu numai dela împlinirea datorinței sale oficiale, ci chiar și dela ocupațiunile sale economice private aproape singurul is-vot de venit și razim al familiei sale. —

Drept aceea spre delăturarea nemulțămirei în această privință, după modesta mea părere sar putea aplica următoarele 3 modalități:

1. Dreptul de pensiuene al unui preot cu capelan să nu trecă asupra capelanului, ci să rămână ne schimbat, solvind atât preotul respectiv cât și comuna bisericescă tacsele anuale și mai departe. Încât pentru înrolarea și a capelanului la fondul de pensiuene, acela să-și solvêscă taxele anuale recerute începând eu întrarea sa în funcțiune cu drept de pensiuene, plus taxa fundamentală, ăr parochiei respectivă să-i se mai impună încă o taxă anuală, provisorică până atunci, până când preotul mai în etate a răposat seu s'a pensionat. Astfelu fondul de pensiuene ar avea favorul, că i s'ar înmulți membrii, ăr preoții nu ar avea motiv de nemulțămire. Prin ceea ce s'ar delătura unele din obstaculele ce le întâmpină fondul de pensiuene astăzi din partea preoțimei. Earăși un favor al fondului și al nostru al tuturor;

2., A două modalitate ar fi: a li se acorda preoților cu capelan deodată cu întrarea acestuia în funcțiune, cel puțin 1/2 din pensiuene ce'i compete după anii pentru cari a solvit taxa, până când va fi în viață; ăr după mörte vêduva respective orfanii să se împărtaşescă conform normelor staverite; și

3., Dacă ambele aceste modalități ar fi greșite și neducătoare la scop, să se restituie astorfeliu de preoți cel puțin taxele anuale răspunse, — fără interese conform §. 25 din statute.

Mi-am luat cutezanța a da publicității părerea mea individuală în cestiunea fondu-

lui de pensii preoțesc în speranță că On. Redacțiune, ori Onorații colegi preoți vor putea arăta o cale pînă și mai practicabilă în privința celor sus menționate. Ca astfel discutându-se cestiunea fondului preoțesc și de pînă și ideile altor preoți mai maturi și pînă mai probați, — se se lămuresc. Ca ușurați în chipul acesta de povara nedumeririlor și a nemulțumirilor se putem urma cu vintelor poetului, carele dîce:

Pe calea armoniei se mergem dar de acum, Cărmaci se fim cu toții, și toți ocărmiți; În minți cu înțelesul, în inimi cu iubirea De neam și de moșie, să începem la zidirea „Palatului” în cari trăim strîns uniți...

Cața, 25 Aprilie 1898.

cu distinsă stimă:
Patriciu Pinte, preot-capelan,

Din tractul Mercurei.

Onorate Dle Redactor!

Conform convocatorului din 14 Februarie a. c. despărțământul reuniunii învățătorilor din protopresb. gr.-or. al Mercurei și-a ținut adunarea sa de primăvară în zilele de 11 și 12 Aprilie a. c. în comuna Ludoș.

Cu multă satisfacție trebuie se constată, că afară de preaputini membrii mai bătrâni ai acestei corporațiuni toți sunt la înălțimea chemării lor, ceea ce o dovedește prezentarea lor cuviincioasă, desbaterile serioase și cunoștința de cauză dovedită cu aceea ocaziune.

Nu esagerez când dîc, că acești membri ai corpului nostru învățătoresc ar putea face cînte ori-cărei națiuni.

La adunare prezent era și protopresbiterul tractului, P. O. D. Ioan Droc, care cu mult interes l-am vădit luând parte la toate discușiunile desfășurate asupra obiectelor pertractate.

Din raportul comitetului și al casariului s'a vădit, că afacerile despărțământului în anul expirat și-au uămat cursul regulat.

Supus fiind revisiunii calculul despre averea despărțământului și fiind aflat în ordine, adunarea dă absolutiv comitetului pentru acela.

Fiind postul de președinte, de secretar de cassar și un membru în comitet în vacanță, acelea au fost aduse la îndeplinire. De președinte a fost ales Ilie Georgescu, directorul școlii din Poi na, de secretar Nicolae Simulescu, directorul școlii din Apold-de-jos, de cassar Aron Sîrb er de membru în comitet Romul Vraciu ambii înv. la școlă din Poiana.

Urmăzî temele și disertațiunile impuse de comitet și anume:

a) Predarea numărului 12 de Ioan Trónca și Vasile Bratu;

b) Primăria și reprezentanța comunală predată de Ion Bărsan;

c) Musica vocală predată de V. Dobrescu și Ioan Nicoră;

d) Disciplina școlară, două disertații ale membrilor George Albu și N. Simulescu, cari toate au fost reușite.

O lucrare cu pricepere și cunoștință de cauză a fost operatul membrului N. Simulescu, pe carele adunarea l-a însărcinat cu scoterea ei în broșură.

Atât Sămbătă în 11 cât și Duminecă în 12 Aprilie c. membrii reuniunii au luat parte la câte-o masă comună unde ne-am petrecut preste așteptare de bine.

Dintre toastele rostite amintesc pe cel al P. O. D. Ioan Droc, protopop, Ilie Georgescu, Aron Sîrb, pâr. Ilie Popp, N. Simulescu, V. Dobrescu, Ioan Bărsan ș. a.

Pentru modul cum frunțașii comun, Ludoș au știut primi pe membrii acestei brave reuniuni, aceia merită totă lauda și cinstea.

Intre aceia aflu de bine a aminti pe Dnii Ioan Cosma, notariu com., Ilie Popp, paroch, precum și pe învățătorii școlii de acolo, Ioan Trónca și Ilie Tănase.

Dela această adunare toți ne-am despărțit cu plăcută suvenir.

De încheiere nu pot decât se doresci ca multe reuniuni învățătoresci se avem ca pe cea din protopresbiteratul Mercurei.

Atunci putem fi sigur, că educațiunea poporului nostru pe bună cale merge și frumose și îmbelșugate rîde va aduce nemulului nostru.

Participantul.

Răsboiul ispano-american.

(O mică învingere a Spaniolilor). Se depeșeză că generalul Brizayes, comandantul armatei terestre a Spaniolilor pe insulele Filipine, după o luptă de 4 zile a ocupat orașul Panay, cuibul principal al resculaților. Armata Spaniolă împreună cu autochtonii cari țin la stăpînirea spaniolă a făcut asalt cu baioneta asupra orașului strigînd: Trăiască Spania. Dintre resculați au rămas 500 morți. Acestă învingere, pentru liniștea pe insulele Filipine și pentru primejdia căreia pînă acum Spaniolii erau espusi, a fi adevărat atacati din două părți — își are însemnătatea sa. Influență deosebită înse asupra mersului răsboiului nu are.

(Veste despre o luptă mare). Din New-York sosește știrea anunțată acolo de către câțiva oficiali ai republicii Sant Domingo, că în spre Puerto-Picce se aud grozave canonade. Se crede, că flota americană de sub comanda lui Sampson a intrat în luptă cu escadra spaniolă, care a plecat dela insulele capverdice. Depeșe nedemne de încredere anunță că Spaniolii sunt superiori Americanilor.

(Tulburările din Spania) Iau dimensiuni și mai mari. În sgomotoșele ședințe ale camerei înfrîngerea armatei spaniole la cavite a devenit obiect de discuție. Frațiunile opoziționale (Republicanii și Carliștii) fac sgomot teribil spunînd cuvinte injurioase la adresa guvernului. Reginei încă i-se fac imputări probabil, că se va întempla o crîșă ministerială.

(Date oficiale despre lupta dela Cavite). Oficial „NewYork-Herald” publică numai acum dărea de seamă despre lupta dela Cavite. În înțelesul acestora lupta dela Cavite a ținut șapte ore, după cari n'a mai rămas nimic din escadra spaniolă, frîntă cu desăvârșire. Spaniolii s'au luptat însă destul de bărbătește. Au pierdut cu totul peste o mie de soldați, pecînd Americanii n'au pierdut nici unul. Americanii au pîșcat bine și cu noroc, pecînd Spaniolii nu nimereau.

Comandantul Dewey care are partea leului la lupta aceasta a fost înaintat la gradul de admiral.

Noutăți.

Casina română din Sibiiu, și-a ținut în 8 Maiu n. a. c. adunarea generală, la care au participat un considerabil număr de membri. Durere însă, că din apelul membrilor s'a putut constata, că o parte a inteligenței sibieni stă departe de această societate a cărei necesitate e indiscutabilă, și care pune la dispozițiunea membrilor săi cele mai posibile comodități în proporția contribuiri anuale.

Din raportul anual remarcăm: În 1897 societatea a avut 61 membri ordinari și 6 externi; la venite a însemnat fl. 821.69 cr. er la eșite fl. 777.34 cr., s'au pînă deci susținut din resursele proprii. A oferit membrilor săi 22 diare și reviste (române, germane și maghiare), dintre cari însă unele sunt date de institutul „Albina”, popicăria din grădina metropolitană, grație Ex. Sale I. P. S. D. metropolit Miron Romanul și alte distracții sociale.

S'a și decis a se mulțami „Albinei” în scris, er Ex. Sale prin o deputațiune, pentru marinosul sprijin dat societății.

La reconstituirea societății s'au ales în comitet dnii: P. Cosma president, Dr. Il. Pușcariu vice-pres., Dr. O. Russu secretar Dr. Beu cassar, Dr. Stroiă bibliotecar, Dr. R. Roșca. Pant. Lucuța, Al. Lebu, On. Tilea, membri com. er censori dnii: I. de Preda și Dr. N. Vecerdea.

Comitetul despărțământului I (Brașov) al Asociațiunei s'a constituit într'una din ședințele sale diu urmă în următorul mod: Președinte Andreiu Bărsan, profesor; vicepreședinte: Georgiu Maior, redactor; cassar: Cornel Aiser, funcționar de bancă; controlor: Ioan Săbădeanu, comerciant; notar: Nicolau Bogdan, profesor. — „G. Tr.” află că noul comitet va adresa cât mai curînd un apel

cătră toți frunțașii români de pe teritoriul despărțământului Brașov, invitându-i a-se înserie — întru cât nu sunt înscriși pînă acum — între membrii Asociațiunei.

* * *

Inaugurarea expoziției iubilar.

Expoziția arangiată de poporația vieneză din neidentul iubileului de 50 de ani a Maj. Sale Monarchului Francisc Iosif, a fost inau-gurată în chip festiv Sămbătă, în capitala austriacă

Inaugurarea a fost anunțată de sərbătoreșul sunet al clopotelor. Pe la 3 ore după prînz Maj. Sa s'a îmfașiat pe Prater, locul expozițiunei, unde staționa mulțime enormă de omeni. Maj. Sa a fost primit de cei doi președinți ai expoziției și de către archiducele Otto, care a adresat Monarchului o alocuțiune, arătînd importanța și incidentul, care a dat îndemn la arangierea expoziției. Maj. Sa Monarchul a pronunțat apoi între entusiaste aclamații discursul de inaugurare a expoziției, spunînd între altele, că expoziția din chestie e oglinda muncii din timpul domniei sale, și dînd expresie dorinței, ca tot așa de conștient cum se lucră pe terenul economic și cultural, s'au lucre și pentru realizarea problemelor viitorului.

* * *

Societatea de lectură Petru Maior

învită la serata literară-musicală împreună cu joc ce o va aranja în favorul fondului său sub Patronatul il. sale domnului Dr. Alexandru Mocsonyi de Foen Joi 19. Maiu st. n. 1898. în reduta orășanescă (Varosi Vigadó) Budapesta, 1. Maiu 1898. Comitetul aranjator. Inceputul la orele 7^{1/2}. S'era Taxa de persoană 2 fiorini, de familie 5 fiorini. Dămele sunt rugate a se presenta în toaletă de soirée sau în costum național. Ofertele maritimose, intrate la adresa cassarului Camil Velican (IV., Lipót-utca 43, II. 13.), se primesc cu mulțumită și se vor chita pe cale diaristică.

Programa.

1. Cuvînt de deschidere, rostit de președintele societății.
2. a) „Primăvara”, de N. Popovici.
- b) „Cât e țera” de J. Vidu; esec. de corul societății.
3. „Aria Gertrudei” din opera Hamlet de Thomas, cântată de domnișora Valeria Pop, acomp. la pian de Dșora Clotilda Olteanu.
4. „Petrui Maior” disert. de Iosif Enescu stud. fil.
5. „Fantasie Impromptu” de Chopin; executată la pian de Dșora Virginia Gall.
6. a) „Despărțirea vîntătorului” de Mendelssohn Bartholdy.
- b) „Noptea”, de N. Popovici; esec. de corul societății.
7. „Poiana farmecătoare” de V. Alexandri, declamată de Dșora Ecaterina Mezei.
8. „Ilustrazione romana” rhapsodie de Carol R. Karras; executată la pian de Dșora Clotilda Olteanu.
9. a) „Flori de nufăr” de I. Mureșan.
- b) „Mugur mugurel” de G. Dima, cântate de Dșora Valeria Pop.
10. „Mama Anghelușă” canțonetă de V. Alexandri, predată de Simion David, rig în medicină.
11. „Marșul cântăreților” de N. Porumbescu; executată de corul societății.

* * *

Invitare la serbarea și maiatul îndatinat ce se va țină în Iclanzel la 3/15 Maiu a. c. în folosul școlii române din loc. Program: 1. La 9 ore a. m. serviciul divin. 2. La 10 ore a. m. dansuri populare. La 1 ore d. am. ședința publică a despărț. XXV al asociațiunei. 4. La 2 ore d. am. începutul dansului inteligenței. 5. La 4 ore d. am. calusierul și bătuta executate de 12 tineri d. loc. 6. Producțiunea coristilor din loc. Intrarea de persoană 1 fl. de familie 2 fl. v. a. Ofertele maritimose se vor cuita. Iclanzel 6. Maiu 1898. P. comitetul Arangiatoriu Suciu Orbean. NB. Victualele sunt conezute st. fam.

* * *

Adunare de popor pentru sufragiul universal. Daminecă s'a ținut în Budapesta o adunare de socialiști convocată de deputatul dietal Sima Ferencz. La adunare, care a avut loc în Városliget au luat

parte ca la 25,000 de omeni. Oratorii au vorbit pentru sufragiul universal. Adunarea a deschis-o Sima prin o vorbire, în care spunea că viitorul Ungariei se întemeiază pe sufragiul universal, și în acest înțeles trebuie înaintată Dietei o representație. S'au ales doi președinți: din partea socialiștilor radicali și din partea social-democraților. Au vorbit apoi mai mulți oratori, șirul cărora s'a încheiat cu Sima, care a spus, că totdeauna va pretinde în dietă drepturile poporului.

* * *

Revoluție pentru pâine. În Italia continuă răscoalele din cauza scumpirii pâinei. În multe orașe adevărate revoluții inscenază răzvrătitorii flămânziți. Depeșile ce sosesc din Italia, vestesc despre revoluții în următoarele orașe: În Gonzuno poporul s'a resculat din cauza scumpirii pâinei. A fost acuirată miliția, care a dat foc, omorînd doi omeni și rînind pe mai mulți. În Piza, miliția chemată pentru a înprăstia pe resculați, a omorît trei omeni. Despre o revoluție ingrozitoare se scrie din Milano, unde 250 morți și nenumărați vulnerați sunt jertfa răscoalei pentru pâine.

* * *

Explozia la depositul de cartușe din Rusciuc. Se scie că în urma îngrozitoare exploziuni dela un atelier de descărcat cartușe al fraților Ivanoff, din Rusciuc, și care a făcut sute de victime, un proces a fost intentat acestora.

Procesul s'a înfașiat înaintea tribunalului din Rusciuc, care după opt zile de audiență publică, a condamnat pe Nicolae Ivanoff la 3 luni închisore corecțională; pe Teodor Ivanoff, la o lună, pe amîndoi, în mod solidar, la plățirea sumei de 60,000 lei despăgubiri de către familiile victimelor și la 500 lei amendă.

PARTEA ECONOMICĂ

I. Löser.

Istoria Agriculturii.

Traducțiune autorizată de

Un prieten al plugarilor. (Urmare.)

Lucrarea pămîntului pe domeniile mînaștirilor și marilor proprietari erau de model, ba s'au mai lucrau la atari curți și unelte de lipsă pentru lucrarea pămîntului; după ce s'a înmulțit producțiunea industrială aci, le a venit în minte, ca s'au câștige și consumenții. Pentru așa ceva folosesc sərbătoarele bisericesci, cînd s'au adună o mulțime de popor, și din zilele acestea făceau zile pentru negoț. La sərbători nu putea lipsi slujba sfîntă, și fiindcă slujba și negoțul erau acum strîns legate, așa s'a dat acestor zile numele de zile de tîrg.

5. În periodul acesta pre lîngă aceea, că au fost multe răsboie, cari au împedecat mult dezvoltarea agriculturii, au mai urmat și o mulțime de ani nefavorabili pentru agricultură; așa anul 820 cu o vară ploioasă, fomete și bolă de vite (epizootie) 823 și 828 eutremure de pămînt, bôle între omeni și vite, apoi alți ani scumpi și fomete, așa în cît bucatele erau de treizeci de ori mai scumpe, omenii mureau de fomete pe strade, și mînașcau mortăciuni. Înainte de mîrtea lui Ludovig, 876 au urmat unu după altu doi ani rîi, mai întăiu secetă mare, și un an după secetă au fost lăcuste preste întrîngă Germania. În anul 990 a fost o secetă ne mai pomentă, încât toate becatele pe câmpuri erau arse ca de foc; după aceea a urmat un frig mare cu zăpadă multă, și apoi o pestilență între omeni și o bolă între vite. Eterna cea grea a durat pînă în luna Maiu anul venitor, apoi au urmat nopți rîci, așa că înghețase pela începutul lui Iulie; seceta și lipsa de apă erau tare simțite; rîurile și vîile erau uscate, în lacuri mureau pescii, livețile erau pîrlite ca de foc, pomii s'au uscat, fructe erau puține sau nu erau de loc, cînepa s'a uscat, pestilența a răpit omeni, epizootia boi, rîmători și oi. 994 după o vară caldă și umedă o bolă înfricoșată de vite de tot felul, apoi o scumpete și o pestilență; în Sacsonia sate întregi au fost nimicite prin pestilență.

Nr. 3340 Epitr.

[59] 1-3

Licitatiune.

La seminarul archidiececan pentru anul școlar viitor 1898/9 sunt a se lăsa una sută (100) stângini de lemn de fag bune, neplutite și posibil tinere.

Doritorii de a lăsa lemnul acesta au a face oferte în scris la consistoriul archidiececan până la 15 August n. a. c. arătând în special condițiunile, pe lângă cari se va face lăsa.

Sibiiu, din ședința senatului episcopesc, ținută la 25 Aprilie, 1898.

Consistoriul archidiececan.

Dr. H. Pușcarin,

arch.

Dr. Elie Cristea,
secretariu.

Se află de vânzare

Portretul

Exelenței Sale, Înalt Preasfântului Domn

Miron Romanul,

Archiep. și Metropolit.

Prețul fl. 1.—

Librăria Tipografiei archidiececane,
Sibiiu.

În tipografia archidiececană
a apărut:

CATECHISM

pentru învățământul religiunii
drept-credincioase răsăritene,

de

Moise Toma,

prelucrat de

Simeon Popescu,

ediția VIII.; prețul legat 20 cr.

Se află de vânzare în

Librăria Tipografiei archidiececane,
Sibiiu.

Din

„Biblioteca noastră“,

sub direcția dlui E. Hodoș, au apărut:

- Nr. 1 *Realități și visări*, de S. S. Secula;
Nr. 2 *Iancu de Huniad*, de Ios. Bălan;
Nr. 3—4 *Versuri și Proză*, de G. Coșbuc;
Nr. 5 *Fabule alese*, de Gr. M. Alexandrescu;
Nr. 6 *Dela sat*, piesă popor. în dialect bănățean de N. Mocovișteanu;
Nr. 7 *Intocmai*, de Zotti Hodoș.

1 număr 14 cr.

Se află de vânzare în

Librăria Tipografiei archidiececane,
Sibiiu.

În prețma examenelor!

Atragem atențiunea domnilor învățători asupra

scrisorilor (propise) de examen

pentru scrierea română și germană tipărite în Tipografia archidiececană, în **colore vânăta**, pe hârtie foarte fină, mărime 24/31 cm.

Prețul: de bucată 1 cr.; 100 bucăți 65 cr. și porto postal.

Comandele din afară se execută imediat.

Librăria Archidiececană.

Librăria Tipografiei archidiececane

recomandă publicului român iubitor de cele religioase următoarele
cărți bisericesci:

- Acaftist bogat**, legat fl. 1.25 fin legat fl. 1.60
* **Acaftist bogat**, simplu legat 60 cr. frumos legat 70 cr. în piele legat fl. 1.60 2.20
* **Apostol** legat. 5.75
Biblia ilustrată, Testam. vechiu și nou, nelegată fl. 10 legată. 15.—
* **Carte de rugăciuni**, pentru tinerime, legată. 15.—
Chiriadodromion, nelegat fl. 10, legat 12.—
Evangelia, nelegată fl. 8, legată fl. 12, fin legată fl. 18, în catifea roșie 56.—
Chirotonier, pentru sfințirea de preoți, nelegat 2.—
Icona Evangeliștilor, pe hârtie 50.—
Icona celor 3 Ierarhi, pe hârtie 30.—
* **Liturgier**, neleg. fl. 2.70 4.50
* **Mincile pe 12 luni**, neleg. fl. 66.—, leg. 86.—

- Molitvelnicul bogat**, nelegat fl. 4.30, leg. fl. 5, fin leg. fl. 5.50
Octoihul cel mare, nelegat fl. 17, legat 20.—
Octoihul mic, nel. 60 cr., legat 80 cr., fin legat 1.20
* **Octoihul mic**, legat. 75.—
Orologion, (ciraslov), nelegat 60 cr., legat 70 cr., fin legat 1.20
Patima și mărtea D-lui Iisus Chirstos în versuri și icône, legată 1.—
Penticostariul, nelegat fl. 8, legat. 10.—
* **Psaltirea profetului și împăratului David**, neleg. fl. 2.75, leg. 4.50
Rânduiala la sfințirea bisericilor, neleg. fl. 2, leg. 2.50
Testamentul nou, nelegat 1.—
Telcul Evangeliilor, nel 1.—
Triodul cu Strajnicul, nelegat fl. 20, legat 25.—

Asemenea procură Librăria archidiececană la comandă ori-ce cărți bisericesci apărute în- și afară de patrie, pe lângă cele mai modeste provisiuni.

Notă: Cărțile însemnate cu * sunt tipărite cu litere latine.

Din

„Biblioteca pentru toți“,

sub direcțiunea literară a d-lui D. Stăncescu au apărut până acum:

- Nr. 1 *Povești alese* de Andersen;
Nr. 2 *Pasările noastre* (legende), de S. Fl. Marian;
Nr. 3 *Cântece și plângeri*, I. (poesii) de M. Zamfirescu;
Nr. 4 și 5 *Despre educație*, pe Herbert Spencer;
Nr. 6 *Icone șterse* (nuvele) de A. Vlahuță;
Nr. 7 *De prin veacuri*, I. (nuvele) de Carmen Sylva;
Nr. 8 *România, Roma, Piza etc.* de Michelet;
Nr. 9 *Castelul Peleş*, descrierea de Leo Bachelin;
Nr. 10 *Nuvele și schițe* de T. Maiorescu;
Nr. 11 *Din tinerețe etc.* nuvele de André Theuriert;
Nr. 12 *Nuvele* de M. Demetrescu;
Nr. 13 *Nuvele romane* de Dănilu Zamfirescu;
Nr. 14 *Antichitatea romană* de Wilkins;
Nr. 15 *Proză și poezii* de Gr. M. Alexandrescu;
Nr. 16 *Povestea vorbii* I. proverbe de Anton Pann;
Nr. 17 *Istoriore* de d-na Colomb;
Nr. 18 *Schițe umoristice* de Dumitru Teleor;
Nr. 19 *La ce visează fetele*, teatru de Alfred de Musset;
Nr. 20 *Legende istorice*, de D. Bolintineanu;
Nr. 21 *Ombra*, roman de Genevraye;
Nr. 22 *Căl. împrej. Odăii mele*, roman de Maistre-Havir;
Nr. 23 și 24 *Din viața meseriașilor*, nuvele de P. Bănățeanu;
Nr. 25 *Povestea vorbii* II. proverbe de Anton Pann;
Nr. 26 *Biografiile omenilor celebri*;
Nr. 27 *Antichitatea greacă* de Mahaffy;
Nr. 28—33 *Opere complete*, de Creangă;
Nr. 34 *Istorie*, de Ionescu-Gion;
Nr. 35 *La gura sobei*, snove de Dumitru Stăncescu;
Nr. 36 *Povești de Crăciun*;
Nr. 37 *Proză și epigrame*, de Radu D. Rosetti;
Nr. 38 *Werther* roman de Goethe;
Nr. 39 *Povestea vorbii* II. (ultim.) proverbe de A. Pann;
Nr. 40 *De prin veacuri* II (ultim.) nuvele de Carmen Sylva;
Nr. 41 *Noțiuni asupra științelor* de Huxley;
Nr. 42 *Doruri și amoruri* I. poesii de Depărateanu;
Nr. 43 și 44 *Modele de discursuri rom.* de Adamescu;
Nr. 45 *Doruri și amoruri*, II. (ultim.), poesii de Depărateanu;
Nr. 46 *Dușmanii nostri*, de Dr. Urechia;
Nr. 47 *Cântece și plângeri* II. (ultim.) poesii de M. Zamfirescu;
Nr. 48—49 *Modele de discursuri străine* de Gr. Adamescu;
Nr. 50 *Convorbiri despre artă*, I. de Pecaut și Baude;
Nr. 51 *Din gona vieții* I., nuvele și poesii de A. Vlahuță;
Nr. 52 *Prietene* roman de François Coppée;
Nr. 53 *Doi trandafiri*, nuvele de Wiltenbruch;
Nr. 54 *Patriotul*, morală de Bourde;
Nr. 55 *Din inimă*, poesii de Radu D. Rosetti;
Nr. 56 *Convorbiri despre artă* II. (ultim.) de Pecaut și Baude;
Nr. 57 *Din goana vieții* II. nuvele de A. Vlahuță;
Nr. 58 *Schițe ușoare* de Caragiale;
Nr. 59 *Din gona vieții*, III. (ultim.) nuvele de A. Vlahuță;
Nr. 60 *Manon Lescaut*, I. roman de Abatele Prévost;
Nr. 61 *Trotoarul Bucur.*, nuvele de D. R. Rosetti (Max);
Nr. 62 *Enoch Arden*, poemă de Tenyson;
Nr. 63 *Satire și teatru* de D. C. Ollanescu (Ascanio);
Nr. 64 *Spre primăvară* poesii de Costin;
Nr. 65 *Manon Lescaut* vol. II. roman de Prévost;
Nr. 66 *Manon Lescaut*, vol. III (ultim.) de Prévost;
Nr. 67—69 *Minunile universului*, vol. I. II. III. istoria naturală;
Nr. 70 *Legenda țeranilor* de P. Dulfu;
Nr. 71 *Ce este frumusețea*, artă de Const. Stăncescu;
Nr. 72 *Cugetări noi asupra popoarelor vechi*, *Egiptul*, geografie de Buzoianu;
Nr. 73—74 *Dan* partea I. roman de A. Vlahuță;
Nr. 75 *Armonii intime*, poesii de A. Sihleanu;
Nr. 76—77 *Dan*, partea II. roman de A. Vlahuță;
Nr. 78 *Ginerele lui Poirier*, de Augier & Sandeat;
Nr. 79 *Nastratin Hoge* de A. Pann;
Nr. 80—84 *Cioi vechi și noi*, roman de Filemon;
Nr. 85 *Biografiile scriitorilor rom.* de Adamescu;
Nr. 86 *Ce povestesc pădurea*, nuvele de Putlitz;
Nr. 87 *Berberii Hesperidele*, geografie de G. T. Buzoianu;
Nr. 88—89 *Denisa* teatru de Duma (Al. fiul);
Nr. 90 *Poeme*, de H. G. Leca;
Nr. 91 *Geniile științei și industriei*, biografii de Gastineau;
Nr. 92 *Sincere*, poesii de Radu D. Rosetti;
Nr. 93—94 *Povestea lui Moș Albu* de A. Pann;
Nr. 95 *Cartagena-Cyrena*, geografie de G. T. Buzoianu;
Nr. 96—97 *Paul și Virginia*, roman de B. de St. Pierre;
Nr. 98 *De demult*, poesii de Stavri;
Nr. 99 *Apostol*, poemă de Petofi;
Nr. 100 *Carte de chipuri fără chipuri*, povești de Andersen;
Nr. 101—110 *Dicționarul francez-român* de Urechia;
Nr. 111 *Poesii* de Th. M. Stoenescu;
Nr. 112—113 *Introducere la studiul Științelor fizice* de Morand;
Nr. 114 *Liniștea sufletescă* de Seneca;
Nr. 115 *Alte schițe umoristice* de Dumitru Teleor;
Nr. 116—117 *Iubire de Vlahuță*;
Nr. 118 *Fleacuri*, amintiri duiose, schițe și novelete de V. Pop;
Nr. 119 *Robia Peleşului* de Carmen Sylva, traducere de Elena Radu Rosetti;
Nr. 120 *Un leu și un zlot*, comedie într'un act (localizare) de D. Rosetti;
Nr. 121—122 *Notițe și fragmente literare* de I. L. Caragiale;
Nr. 123 *Teatru* (vol. II) de R. D. Rosetti (Max);
Nr. 124 *Intrebuintarea vieții* de I. Lubbok;
Nr. 125 *Povestea Mavroghenescă* de Pitarul Hristache;
Nr. 126—127 *Poesii* de Bălăcescu;
Nr. 128—137 *Codul civil-român*, adnotat de Hamangiu;
Nr. 138 *Suspine* (poesii populare din Basarabia) de George Madan.

Un număr costă 16 cr.

Se află de vânzare în

Librăria Tipografiei archidiececane, Sibiiu.